

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week is er weer een boekje verschenen met materiaal uit mijn computer. Het is een echt familieboek geworden en ik wil er graag wat over vertellen in *Mijn weekblad*.

Een echt familieboek

Deze week is mijn achterkleinzoon Ravi jarig en ik wilde een speciaal boekje voor hem maken. Dat kon ik doen want mijn computer bevat nog steeds de teksten van mijn Binkie-balladen. Van oktober 1955 tot mei 1957 zong ik iedere zondagmorgen voor de VARA-radio in het programma *Weer of geen weer* van Gabri de Wagt en Bert Garthof een ballade over de belevissen van mijn zoon, toen een kleuter. Hij was een bron van inspiratie met zijn grillen en streken. Ruim een halve eeuw later heb ik nu een selectie van deze Binkie-balladen gebundeld. Zo ontstond een verjaarscadeau voor mijn achterkleinzoon Ravi, die als kleuter nu zijn omgeving vermaakt met dezelfde soort belevissen.

sen. Het boekje kon worden geïllustreerd met foto's van de jarige dankzij de camera van zijn oma Liesbeth. Een familieproduct dus voor een ieder die zich in de beschreven gebeurtenissen herkent. Het boekje is te koop op de site van Un-book.com. Als voorproefje neem ik een van de balladen hier maar op.

Z'n eigen taal

Wanneer hij stil te kijken staat
als moeder leegt het bad
en 't water in een draaikolk gaat
als 't stroomt door 't afvoergat,
dan roept ie "Kijk es mam,"
en wijst ie elke keer;
zegt dat kleutertje:
"Het water hoepelt weer."

Op zekere dag kwam hij uit bad,
zoiets is altijd naar,
daar stond ie even, druipend nat,
en klappertandde maar.
Het leek of aan dat klapperen
geen einde komen wou.
Zei dat kleutertje:
"Ik rinkel van de kou".

En als ie eens een hele nacht
niet goed gelegen heeft,
en het bewegen van zijn arm
of hand wat moeite geeft,
dan roept ie heel beledigd uit,
alsof 't niet mogen moest,
"Mama, kijk nou es!
M'n handje is geroest."

En als ie op de kokosmat
een losse draad ontmoet,
dan zegt ie: "Mama, wat is dat?
Kijk es, ons matje bloedt."
Zo maakt ie woorden voor zichzelf,
bij geen woordenboek in tel,
klein klein kleutertje,
maar duidelijk zijn ze wel.